

[Duetoft]

Mit udgangspunkt på det tidspunkt var, at vi naturligvis skal se virkeligheden i øjnene. I dag er virkeligheden altså åbenbart den, at Venstre og De Konservative har lagt sig på knæ for Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Mig bekendt har der ikke været folketingsvalg, siden vi sidst diskuterede forsvar, nemlig den 15. juni. Da kom hr. Duetoft med en udmærket politisk analyse af, hvordan de politiske realiteter var i Folketinget, osv. Hr. Duetoft præsenterede oven i købet CD's store forsvarsplaner – jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1987-88, 2. samling, sp. 515, hvor hr. Duetoft svarede på et spørgsmål:

»Den bedre plan, vi havde, var, at man i dag sagde til forsaret: Kære venner, der er ikke flertal i Folketinget de næste par år for andet end det, der har været før folketingsvalget. I må planlægge efter det.«

Så har vi i øvrigt også i Forsvarsudvalget og andre steder diskuteret dette til hudløshed, og vi ved jo alle sammen, hvad de politiske realiteter er, og det synes jeg ikke at CD skal stå her og benægte eller forsøge at slå politisk plat på. Det gavner i hvert fald ikke dansk forsvar.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg kan stadig væk ikke få matematikken til at passe. På det tidspunkt, da vi i juni diskuterede dette, var det eneste, vi bad om, at regeringen kom med et forsvarsoplæg. Vi kunne da ikke vide noget om, hvad regeringen kunne blive enig om internt. I dag kan vi altså konstatere, at regeringen internt ikke kunne blive enig om noget, som ikke var De Radikales politik. På det tidspunkt håbede vi da stadig væk, at man kunne trække De Radikale væk fra nulløsningen, men det lykkedes altså ikke. Det kunne vi ikke vide på det tidspunkt. Vi kunne have vores håb om det. Men nu i dag har vi altså fået bekræftet, at det håb var et blålys. Det var det, der var situationen i juni. Vi havde et forslag, der gik ud på, at vi ønskede, at regeringen skulle komme med et samlet oplæg, og jeg røber da ikke store hemmeligheder ved at sige til fru Connie Hedegaard, at vores håb var, at Venstre og De Konservative faktisk havde fået trukket De Radikale i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan godt forstå fru Connie Hedegaards situation. Hun ved godt, at hvis vi slog efter i hendes taler, artikler og udtalelser ved møder af alle arter og konfronterede hende med det, hun dér sagde og stod bombastisk på, ville hun være ilde faren.

Men nu får hun det altså vendt til, at CD slår politisk plat – det var udtrykket – på at fastholde det samme standpunkt, som vi sammen med fru Connie Hedegaard har indtaget i årevis – og sammen med hr. Collet og Det Konservative Folkepartis nuværende gruppeformand, som vi har stor respekt for. Det står vi fast på, og det kalder man at slå politisk plat!

Må jeg yderligere til understregning af hr. Duetofts ord give regnestykket, som altså er dette: Det har nu vist sig, at der ikke er flertal for forøgelse af midlerne til forsaret, men det er kun situationen, fordi 58 mandater i K og V tillader 10 radikale mandater i regeringen at gøre fælles sag med Socialdemokratiet og SF. Det er vistnok en hidtil uset parlamentarisk situation, som har muliggjort det for et regeringsparti, oven i købet lillebroderen i sammenhængen, at spille parlamentarisk ud imod regeringsflertallet og regeringspartierne i øvrigt sammen med oppositionen. Jeg håber ikke, det danner skole, men det er tragisk, at det sker i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det begynder jo at ligne en gentagelse af debatten for kun 3-4 måneder siden.

Jeg skal blot endnu en gang gøre opmærksom på, at i det forhandlingsudspil, der forelå fra den gamle firkløverregering, da man skulle forsøge at danne en ny borgerlig regering i dette land efter valget den 10. maj – et forhandlingsudspil, som CD stod bag – erkendte man for så vidt angår 1989, at grundlaget måtte være en nulløsning. Det kunne hverken CD, Det Konservative Folkeparti, Venstre eller Kristeligt Folkeparti lide, men alle erkendte – inklusive hr. Duetoft, som altså udtrykte sig skarpt den 15. juni – at det var vilkårene.

Diskussionen om kroner og øre kan vi tage fra nu af, og til vi ikke gider mere. Vi synes snart, at det ikke er så frygtelig interessant læn-